SILVESTER
...en de verdwaalde wolf
Willeke Brouwer
MET VEEL PANIEK EN ACTIE

wilde plannen

'Wát?' zegt mijn vader in zijn telefoon.
'Ze gaan wát?'
Hij gaat rechtop zitten, maar dat is niet handig,
want hij hing op de bank met een kop koffie.
Die koffie maakt nu een bruin spoor op onze leren
bank.
Het is vrijdag en we gaan zo meteen een film kijken.
Met een bakje chips. Dat doen we altijd
op vrijdagavond.

De ene week kiest Isa een film, en dan moet ik naar iets met zielige puppy's kijken of zo. En de andere week kies ik, en hebben we een mannenfilm. Zo noemt mijn vader dat. We hebben vanavond pech. Isa zit al klaar met 'Vaiana'.

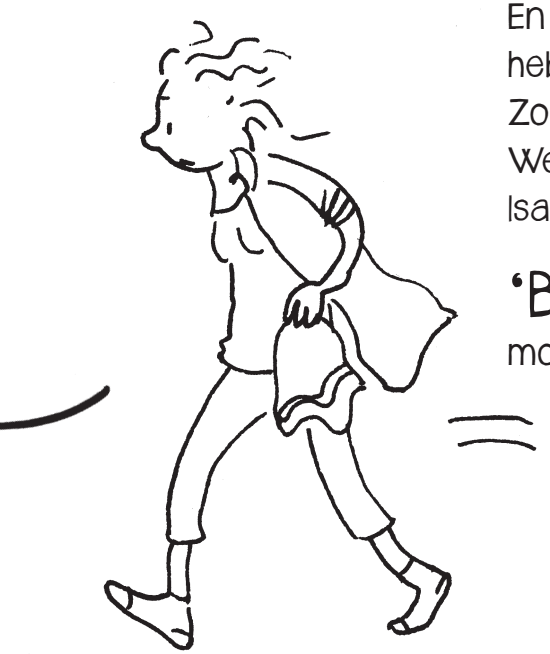

'Bart!' roept mijn moeder. 'Kijk nou uit!

Je koffie!'

Ze rent naar de keuken en komt terug met een doekje. Mijn vader is nog steeds aan het bellen, met het kopje in zijn hand. Zo ziet dat eruit:

Als de bank schoon is, is mijn vader klaar met zijn gesprek.
'Willem,' zegt hij, 'er komt een nieuwe woonwijk bij het dorp!'
Willem is mijn moeder. Ze heet Maartje, maar daar trekt mijn vader zich niks van aan. Hij zegt altijd Willem.
Mijn moeder kijkt verbaasd. 'Een héle woonwijk?'
'Ja,' zegt mijn vader. 'Aan de rand van het dorp, tegen Stadshaven aan. Aan de Scholtenweg. Er komen huizen voor studenten, asielzoekers en mensen die begeleid moeten wonen. Tenminste, dat is het plan van Stadshaven.'

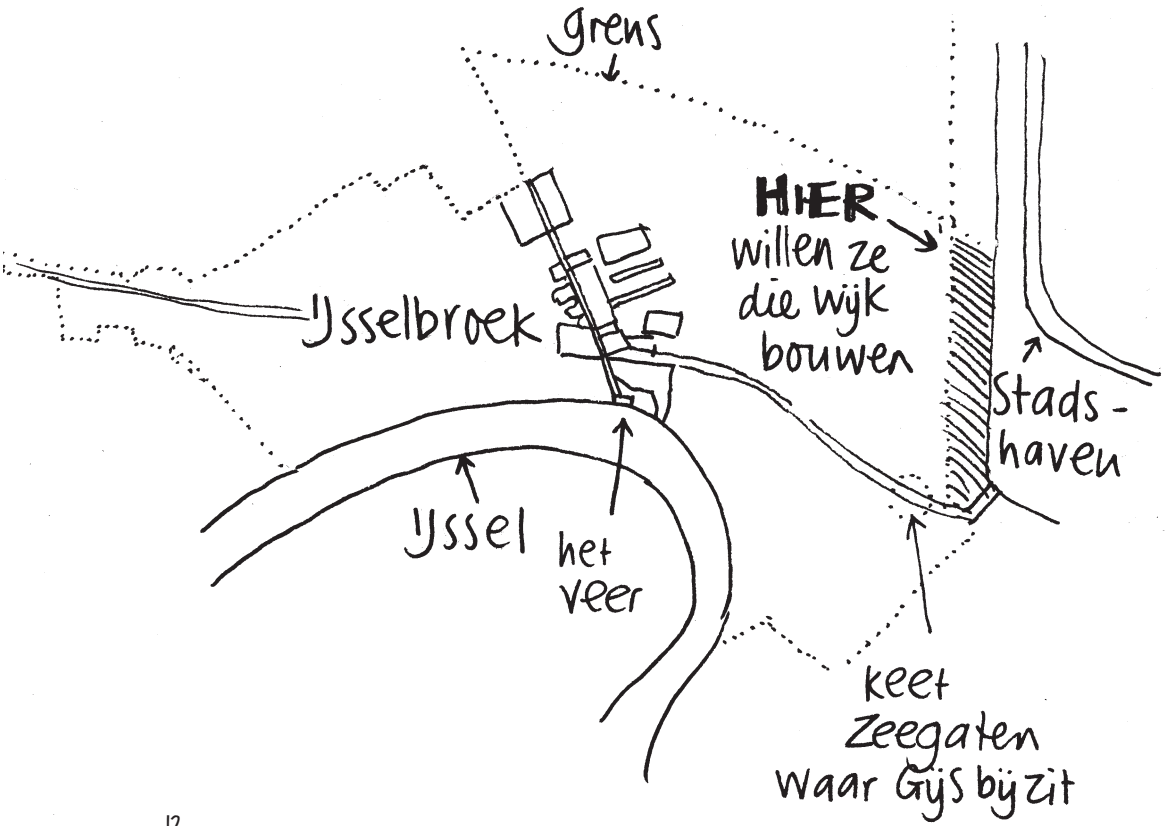

'Wat leuk!' zegt mijn moeder,

'maar waarom daar?'

Er is daar niks te beleven! Niet als je geen auto hebt. Er is niks in de buurt!

Dat is waar.
Het dorp waar wij wonen, is klein. Je hebt koeien, kippen, paarden, nog meer koeien en boerderijen. Dat is het wel zo'n beetje.

Toen wij een tijdje geleden hierheen verhuisden, was ik vet kwaad, want we woonden in Burgerdam, een grote stad. En daar woonden we prima. Maar mijn ouders hadden een droom: BUITEN WONEN. Dus waren wij, Isa en ik, het haasje. En nu wonen we hier. En we doen ons best. In een dorp gaat alles anders.

Het went al een beetje. En ik app veel met mijn vrienden in Burgerdam, Mick en Elvis. Dat houdt me op de been.

'Geen idee,' zegt mijn vader. 'Maar ik hoor net dat er veel mensen boos om zijn, want het worden wel 105 huizen. En dat is erg veel voor zo'n klein dorp. Dus komt er een actiegroep. Buurman Steef vroeg of ik ook mee wilde doen.'

Dat vind ik grappig. Mijn vader in een actiegroep. 'Moet je dan ook met zo'n spandoek lopen?'
Ik zie het al voor me. Mijn vader is heel lang en slungelig. Hij steekt overal bovenuit.

'Ik weet het allemaal niet,' zegt hij. 'Ik wil er eerst meer over weten. Ik hou helemaal niet van actievoeren.'
'MAM! PAP!' roept Isa boos. 'We gingen toch een film kijken?'
'Je hebt gelijk, schat,' zegt mijn moeder. 'Ik ga de chips pakken.'

Tijdens de film denk ik na over de bouwplannen. Er kunnen toch nog best wat mensen bij in het dorp? Ik zie het probleem niet zo erg. Misschien krijgen we er wel leuke kinderen bij in onze klas.

‘Volg deze superleuke serie!’

Juf Linda

..!!!?!!*

Karin komt met een rood hoofd binnen. ‘Jongens!’ zegt ze. ‘Er is weer een schaap dood!
En ze denken dat er een wolf in de buurt rondloopt!’
‘VET!’ roept Hans. ‘Hoe weet je dat?’

Heel IJsselbroek is in rep en roer: er is een wolf gezien! Tijd voor Silvester en de Keet om op onderzoek uit te gaan. En waar is die actiegroep voor nodig? Een vet grappige graphic novel met een spookachtig schoolkamp, dode schapen en een beetje Bach. Want cultuur moet er ook zijn.

SILVESTER

Willeke Brouwer laat in deze supergrappige graphic novel de verschillen zien tussen kinderen in de stad en op het platteland. Lees ook de andere delen in de Silvester serie!

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT

NUR 283

9 789026 622687